

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdu a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **N. T.**, zast. Mgr. Silvií Rymlovou, advokátkou se sídlem náměstí Republiky 2/1, Opava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 4. 2019, č. j. 63 Az 8/2019 - 32,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni Mgr. Silvií Rymlové, advokátce se sídlem náměstí Republiky 2/1, Opava, **se u r č u j e** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v řízení o kasační stížnosti částkou ve výši 6800 Kč, která jí bude uhrazena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 1. 2019, č. j. OAM-623/ZA-ZA11-P16-2018. Tímto rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, že se stěžovateli mezinárodní ochrana podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.

[2] Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti požádal o ustanovení zástupce pro toto řízení, neboť podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, nemá-li vysokoškolské právní vzdělání. K této žádosti připojil také prohlášení o osobních, majetkových a výdělečných poměrech, kterým osvědčoval nedostatek finančních prostředků k hrazení služeb advokáta. Stěžovatel navrhl, aby mu zdejší soud jako zástupkyni ustanovil Mgr. Silvií Rymlovou, advokátku se sídlem náměstí Republiky 2/1, Opava.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 8. 2019, č. j. 5 Azs 238/2019 - 25, ustanovil stěžovateli zástupcem pro řízení o kasační stížnosti advokátku Mgr. Rymlovou; současně stěžovatele vyzval, aby prostřednictvím ustanovené zástupkyně odstranil vady kasační stížnosti. Toto usnesení doručoval Nejvyšší správní soud stěžovateli a ustanovené zástupkyni. Zástupkyni bylo usnesení doručeno dne 6. 9. 2019, zatímco stěžovateli se

usnesení na jím uvedenou adresu Pobytové středisko Havířov, Na Kopci 269/5, Havířov, nepodařilo doručit. Zásilka byla Nejvyššímu správnímu soudu vrácena s tím, že písemnost nebylo možné vhodit do schránky. Z výpisu z evidence žadatelů o mezinárodní ochranu Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatel měl od 4. 7. 2019 hlášen pobyt (privát) na adrese Z. H. 236, B. (s pozn. do 31. 12. 2019). Následně Nejvyšší správní soud doručoval na adresu pobytu (privátu), zásilka se však vrátila zpět s informací o tom, že adresát je na uvedené adrese neznámý. Protože Nejvyšší správní soud z evidence žadatelů o mezinárodní ochranu dále zjistil, že stěžovatel měl rovněž – a to od 9. 5. 2019 do 7. 11. 2019 – povolenou propustku na adrese N. D. 766, B., doručoval předmětné usnesení i na tuto adresu. Ani v tomto případě nebyl stěžovatel zastížen a zásilka (doručovaná do vlastních rukou) proto byla podle § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) dne 1. 10. 2019 uložena u doručujícího orgánu a na uvedené adrese byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky; stěžovatel si však doručovanou zásilku ve lhůtě 10 dnů nevyzvedl. Vzhledem k tomu, že se poštovní doručovatelce dne 16. 10. 2019 nepodařilo vložit zásilku do poštovní schránky, byla tato vrácena Nejvyššímu správnímu soudu zpět s informací o tom, že adresát je na uvedené adrese neznámý.

[4] Na základě uvedeného postupu Nejvyšší správní soud vyvěsil ve smyslu § 49 odst. 4 o. s. ř. dne 29. 11. 2019 na úřední desku soudu sdělení o doručení písemnosti, tj. o tom, že písemnost byla dne 1. 10. 2019 připravena k vyzvednutí a že vzhledem k tomu, že si jí stěžovatel nevyzvedl, se uplynutím deseti dnů – tedy dne 11. 10. 2019 považuje za doručenou. Tímto dnem tak usnesení o ustanovení zástupkyně Mgr. Rymlové nabylo právní moci.

[5] Nejvyšší správní soud dále prověřoval místo pobytu stěžovatele dotazem u ustanovené zástupkyně, která v mezidobí doplnila odůvodnění kasační stížnosti a která v telefonickém hovoru dne 11. 11. 2019 uvedla, že „má způsob“, jak se stěžovatelem spojit. V návaznosti na telefonický hovor ovšem dne 15. 11. 2019 zaslala Nejvyššímu správnímu soudu podání, v němž sdělila, že se jí stěžovatele nepodařilo kontaktovat a není jí známa jeho současná adresa. Následně se ještě Nejvyšší správní soud se žádostí o sdělení místa pobytu stěžovatele obrátil na žalovaného, který přípisem ze dne 21. 11. 2019 sdělil, že stěžovatel je od 4. 7. 2019 do 31. 12. 2019 hlášen k pobytu na adrese Z. H. 236, B., přičemž mu není jiná adresa pobytu stěžovatele v České republice známa. Nejvyšší správní soud se obrátil také na Pobytové středisko Havířov, které k dotazu ohledně místa pobytu stěžovatele ve sdělení ze dne 21. 11. 2019 uvedlo totéž. Rovněž Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ve sdělení ze dne 25. 11. 2019 uvedla, že je jí známa pouze adresa Z. H. 236, B.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 25. 2. 2004, č. j. 2 Azs 16/2004 - 45, zdůraznil, „*smyslem citovaného ustanovení zákona o azylu je umožnit soudům nezabývat se meritorně azylovými návrhy těch účastníků, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci České republiky a kteří již pravděpodobně nejsou ani v dosahu jurisdikce České republiky. Svým způsobem představuje toto ustanovení i sankci pro žadatele o udělení mezinárodní ochrany, resp. pro cizince, kteří v České republice podali žádost, o níž bylo rozhodnuto správním orgánem, vedli i soudní řízení, ale neohlásili soudu, u něhož je řízení vedeno, skutečné místo pobytu, které jinak nelze z evidence zjistit. Nezdržuje-li se takový účastník řízení v místě hlášeného pobytu v České republice, v důsledku nemožnosti dosáhnout jeho přítomnosti u soudu (např. za účelem*

pokračování

objasnění pravdivosti tvrzení účastníka, vyjasnění rozporů mezi výpovědí účastníka před správním orgánem a novým tvrzením v kasační stížnosti, objasnění a rozvedení stížních bodů, apod.) vznikají v řízení u soudu značné průtahy, právě v důsledku neoznámení místa pobytu, případně jeho změny.“

[7] Povinností stěžovatele bylo uvést v kasační stížnosti adresu, na kterou mu lze doručovat (srov. § 37 odst. 3 s. ř. s. v návaznosti na § 120 s. ř. s.). Stěžovatel však uvedl adresu, která výše uvedený předpoklad nenaplnuje, přičemž stěžovatele se nepodařilo zastihnout ani na dalších adresách vyplývajících z dostupných evidencí. Zásilky doručované na tyto adresy se Nejvyššímu správnímu soudu vrátily s tím, že adresát není na uvedené adrese znám a zásilku nebylo možno vložit do schránky. Na základě zjištěných skutečností je zřejmé, že se stěžovatel nezdržuje v místě, které v kasační stížnosti označil jako místo svého pobytu, a současně se jiné aktuální místo pobytu nepodařilo zjistit. Příslušné orgány i zástupkyně stěžovatele soudu sdělili, že místo pobytu stěžovatele neznají. Možnou změnu aktuálního místa pobytu stěžovatele Nejvyšší správní soud z evidence žadatelů o mezinárodní ochranu ověřil ještě dne 3. 12. 2019, aniž by zjistil cokoliv nového. Nejvyšší správní soud tak vynaložil veškeré možné úsilí, aby zjistil místo pobytu stěžovatele, avšak bezvýsledně.

[8] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu a za použití § 120 s. ř. s. zastavil. Pro úplnost lze dodat, že postupoval v souladu s ustálenou judikaturou zdejšího soudu, podle níž v případě, kdy u stěžovatele, který je žadatelem o mezinárodní ochranu, nelze zjistit místo pobytu, soud řízení o kasační stížnosti zastaví bez ohledu na to, zda kasační stížnost má všechny zákonné náležitosti a zda jsou splněny všechny podmínky řízení, včetně povinného zastoupení advokátem, či nikoliv (srov. usnesení ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007 - 66).

[9] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

[10] Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Náklady ustanovené zástupkyně Mgr. Silvie Rymlové spočívají ve dvou úkonech právní služby, a to převzetí a přípravě zastoupení a písemném podání ve věci samé (doplnění kasační stížnosti) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Za jeden úkon právní služby náleží mimosmluvní odměna ve výši 3100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu, která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celková odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů tak činí 6800 Kč, přičemž tato částka se již dále nezvyšuje o DPH, neboť zástupkyně není plátcem této daně. Odměna za zastupování bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2019

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu